

ringssloven her op igen til yderligere Forhandling. Jeg vil altsaa stemme for Lovens endelige Vedtagelse paa det nuværende Stadium, men med den Motivering, at jeg ønsker den behandlet ogsaa i Folketinget. Jeg maa altsaa tage et Forbehold med Hensyn til, hvorledes min Stilling til Lovforslaget senere vil blive, naar Behandlingen er foregaaet i det andet Ting.

Ordføreren (Magen): Med Hensyn til den sidste ærede Talers Udtalelse om det ønskelige i, at Loven ikke endelig behandles i denne Samling, men først gaar videre i næste Samling, skal jeg ikke udtale videre, end at det selvfølgelig kun har været Udvalgets Opgave at behandle det Lovforslag, der har været henbitt til det, og behandle det saaledes, at vi ikke kunne siges at have gjort os skyldige i ufornudden Tidsspilde. I saa Henseende skal jeg henvise til, at det blev forelagt den 28de November, var til første Behandling den 9de December; Udvalget afgav dernæst sin Betænkning den 8de Februar, og nu i Dag er Lovforslaget til tredje Behandling. Det forekommer mig egentlig, at de som maatte have noget at sige til Rigsdagen i Anledning af dette Lovforslags Behandling, have for saa vidt haft Tid nok til at gøre det, og det kan dog ikke være Meningen, at intet Lovforslag skulde gennemføres uden at have været behandlet flere Samlinger igennem. Det forekommer mig egentlig, at Udbytet af Samlingerne da vilde blive endnu magrere, end det desværre jævnligen har været, hvis Forslagene saaledes skulde gaa over fra Aar til Aar. Det gælder om at danne sig en Mening om Forslagene og stemme i Henhold til den.

For saa vidt jeg paa Flertallets Vegne siger, at vi have fundet overvejende Grund til at fremme dette Forslag, har jo et andet æret Mindretal (Martensen) i den Henseende haft en anden Mening og har givet sine Betæneligheder Udtryk i sit Mindretalsvotum i Betænkningen og har yderligere motiveret dem i sine mundtlige Udtalelser i Dag. For saa vidt det ærede Medlem havde Betæneligheder ved Administrationens Stilling ifølge det ny Lovforslag og særlig fremhævede, hvor vanskeligt det var, naar Styrelsen deltes mellem Tolddestyrrelsen og Justitsministeriet, forekommer det mig dog, at vi kunne overlade de paagældende Myndigheder selv at enes om det, og mene de, at de kunne finde ud af Vanskelighederne og have de administrativt ikke nogen Betænelighed ved at gaa ind paa Lovforslaget, forekommer det mig, at vi i den Henseende

kunne henholde os til, hvad Administrationen kan gaa ind paa. Jeg tilstaar, at jeg ikke nærer nogen Befymring med Hensyn til, hvorledes det høje Justitsministerium og den høje Tolddestyrrelse ville komme ud af det med Hinanden, naar den højtærede Justitsminister møder her i Tinget og erklærer, at han kan modtage Loven, thi det forekommer mig, at man da kan lade den Befymring fare. — Dernæst udtalte det ærede Mindretal sin Befymring paa Registreringskontorenes Vegne. Ja, det forekommer mig egentlig, at denne Anke over den Vidtløftighed o. s. v., dette Lovforslag vilde medføre, havde haft sin Plads, den Gang Registreringsloven af 13de Marts 1867 blev given. Den Gang, da denne Lov kom, og da hele dette Registreringsvæsen blev indført, da dette Paalæg blev givet til Registreringskontorerne og til de private, at de skulde anmelde til Registrering o. s. v., da kunde man have slaaet Hænderne sammen og have sagt: hvilket forfærdeligt Arbejde er det dog, der her paalægges de paagældende Kontorer. Det forekommer mig, at det ærede Medlems principale Standpunkt fører os tilbage til Tiden for 1867, da man var fri for hele denne Ulejlighed, da man ikke havde noget som helst, der hed Registrering, i den Stikelse, hvort man nu har den. Jeg vil dog henstille, om man paa noget Omraade egentlig vil finde, at man skulde undlade at gennemføre en i og for sig gavnlig Reform af Hensyn til, at der er Embedsmænd hist og her i Landet, som ved Reformens Gennemførelse ville faa noget mere at bestille, end de hidtil have haft. Det vil jo ikke en Gang være alle Registreringskontorer, men kun nogle enkelte faa Steder, hvor der er mange Skibe, som ville faa mere Arbejde, end de tidligere have haft, og jeg kan ikke tro, at den Omstændighed, at Registreringskontorerne i Svendborg, Rudløbing o. s. v., hvorfra den Adresse, som det ærede Medlem omtalte, er kommen, eller paa Jansø, eller hvor det nu er, faa noget mere at bestille, skulde være nogen Hindring for at gennemføre en saadan Reform. Det ærede Medlem erkendte jo ogsaa, at det i og for sig ikke kunde være det afgørende, og jeg kan heller ikke se, at der her paa noget Punkt skulde være en afgørende Indvending, thi det er jo dog væsentlig de samme Forretninger, som de vedkommende have haft hidtil. Naar der fremkommer Adkomster paa Skibe og Skibsparter, skulde de dog gøre det samme nu, de skulde samle dem, undersøge, om de ere i Orden, optegne dem paa et Skema og indsende dem. De kunne virkelig ikke i saa Henseende fritage sig for noget af